

చెప్పాడు : "అమ్మా! అభి రా వెండ్లి చేసుకుంటాను." రా ము డు పట్టుబడ్డాడనే దుఃఖ
 ముడ్చి నేను పట్టేశాను. నాకు నభ కాని ఆ కల్లి హృదయంలో మొక ప్రకృతి వెల్లుబికినాయ్.
 ఇవ్ సైక్టరుగా ప్ర మో ష న కొడుకు నభ యిన్ సైక్ట రయ్యా * * *
 వచ్చింది. యింక నీవు చెప్పినట్లు డనే సంతోషం ఒక ప్రకృతి, అభి మననాటి ప్రజయానికల్లా అభి

ఇప్పుడే మలేరియాను ధ్వంసము చేయుడు

నేశ్చయముగా-నేరపాయముగా-చపకగా

'హాలుడ్రీన్'

మలేరియాను తరిమివేయును

మలేరియా యొక్క ఈ లక్షణములు గమనించండి:

మొదట చలిచే వణికింపును,
 జ్వరము తగిలి చెమటలు పోయును.
 దేహమంతటా నొప్పలుగా యుండును.
 ఈ లక్షణములున్నచో వెంటనే
 వైద్యనివర్తకు వెళ్లండి.

మలేరియా మరణాంతకమైనది

ఎల్లప్పుడు భోజనానంతరము గ్లాసు నీళ్లతో
 'హాలుడ్రీన్' సేవించవలయును.

వయస్కులకు, 12 యెండ్లకు మించిన
 వారికి, ఒక మాత్ర
 6 నుండి 12 యెండ్లలోగల పిల్లలకు, అర్ధమాత్ర
 6 యెండ్ల మించని పిల్లలకు: పావుమాత్ర

ప్రతి దినం జ్వరం
 తగ్గువరకు.

సమదృష్టి

అశోక చక్రవర్తి పౌద్ధమత ప్రభావానికి లోనైన రోజులవి. పౌద్ధ భిక్షుకులను కేవలం భగవత్స్వరూపుని భావించి, ఈ రెండు రైసప్పుడు సాష్టాంగ నమస్కారం చేసేవాడు చక్రవర్తి. పుట్టుపూర్వోత్తరాలు తెలియని భిక్షుకులకు, విశాలసామ్రాజ్యాన్ని పరిపాలించే అశోక చక్రవర్తి ఆవిధంగా నమస్కరించడం ఇష్టం లేకపోయింది కొందరు మంత్రులకి.

ఇలా వుండగా ఒకరోజున యశు

రాముడు జైలుకమ్ములు పూడబెరికి వ్రుడయించాడని విని బందరు నోర్లు నొక్కుకున్నారు. కాని ముసలామె మనస్సు తేలికపడింది. వంతోవంతో తిన్నెవడ్లకు వచ్చి చూసేసరికి ఒక కాగితం కనపడ్డది. దానిని తీసి చూసేసరికి ఇలావుంది:

“ఆపద నమయంలో” ఆదరించి కాపాడిన అమ్మగార్కి నమస్కారములు; ఇక్కడనుంచి కెళ్ళినది మొదలు నా మనస్సు మీకు ప్రత్యుపకారం చేయలేనందుకు తల్లడిల్లింది. నేను ఈ చిన్న ఉపకారం మాత్రం చేయగలిగాను. ఆ రాత్రి మీ కుమారుడు చెప్పినట్లు అతని చేతికే పట్టుబడి అతనికి ప్రమాదాన ఇప్పించగలిగాను. ఇంక అతనికి మీ అభీష్టప్రకారం పెండ్లి చేయగలరని నమ్ముతున్నాను—మీ విధేయము అభిరాముడు.”

డనే మంత్రి వుండబట్టలేక, “మహా ప్రభూ; రాజాధిరాజులైన తమరు, హినకులజులైన ఈ భిక్షుకులకు శిరస్సు వంచి నమస్కరించడం మాకే సిగ్గుగా వుంది” అన్నాడు. చక్రవర్తికి పట్టరానంత కోపం వచ్చింది ఈ మాటలు వినగానే. కాని ఆ కోపం పైకి ప్రకటించకుండా చరచరా నడచి వెళ్ళిపోయాడు.

కొద్దిరోజుల తరువాత తన మంత్రుల్ని పిలిచి “ఈరోజున రెండు వందల జంతువుల తలలు కావాలి. అందులో ఒక మనిషి తల

ఆంగ్లం : సుజిత్కుమార్ ముఖోపాధ్యాయు

అనువాదం : పి. ఎస్. గోపాల్ కూడా వుండాలి. ఎన్ని పనులున్నా మాని, ఈ/పని ముందర చూడండి. వెళ్ళండి!” అని ఆజ్ఞాపించాడు. ఇలాంటి హిరణ్యాత్మవరాలకి తల వాటువడ్డ మంత్రులు మారుమాటాడకుండా వెళ్ళిపోయారు.

మంత్రులు తెచ్చిన వివిధ మృగాల తలలు మంత్రులకి వంచి, ఏటిని పట్టణవీధులలో ప్రజలకి అమ్ముకురండి అన్నాడు చక్రవర్తి. ఆవిధంగానే అందరు మంత్రులూ తమతమ వంతుకు వచ్చిన తలలు అమ్మి చక్రవర్తి దర్శనానికి వచ్చారు. కాని యశుడు మాత్రం తన వంతుకు వచ్చిన మనిషి తలని

అమ్మలేకపోయాడు. భయపడుతూ చక్రవర్తి ఎదుట నిలబడ్డాడు యశుడు. తన వంతుకు వచ్చిన మనిషి తలని అమ్మలేకపోయానని కంపితస్వరంతో చెప్పాడు.

“ఒకవేళ ప్రజలు ఆ తలని డబ్బు చెల్లించి కొనడానికి నందే హిస్తే, ఊరికే ఇవ్వలేకపోయావా” అన్నాడు చక్రవర్తి.

యశుడు ఆ తలని తిరిగి రాజవీధికి తీసికెళ్ళి “ఈ తల కావలసిన వాళ్ళు ఊరికేనే తీసుకోవచ్చు” అని ప్రకటించాడు. కాని ప్రజలు ఆ ప్రాంతానికేనా రాక, దూర దూరంగా తొలగిపోసాగారు. హతాశుడై యశుడు చక్రవర్తి దగ్గరకి వచ్చి—“ఆవుల, జింకల, మేకల, లేళ్ళతలలు ఎంతో ఉత్సాహంతో కొన్న ప్రజలు మనిషి తలని ఊరికే ఇచ్చినా తీసికోడానికి ఇష్టపడటం లేదు ప్రభూ” అన్నాడు.

ఎందుచేత? అన్నాడు చక్రవర్తి.

“దీన్ని చూడగానే భయం, రోత పుట్టించడంవల్ల.”

“ఈ ఒక్క తలనా, ఏ మనిషి తలైనా అంతేనా?”

“ఏ మనిషి తలైనా అంతే, ప్రభూ.”

“నా తల!” అన్నాడు చక్రవర్తి మెలుపులా.

యశుడు నిరుత్తరుడై నిలుచుండి పోయాడు. కాని చక్రవర్తి తిరిగి అదే ప్రశ్న వేశాడు.

“ప్రభూ, నేనా ప్రశ్నకి నమాభానం చెప్పడానికి సాహసించలేదు” అన్నాడు యశుడు.

“యశా, నీవేమీ భయపడనక్కరలేదు. సిప్రాణాలకి అభయం